

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **K.W.** skazanego za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r., o przeciwdziałaniu narkomanii,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 sierpnia 2023 r.,
wniosku skazanego o wyłączenie sędziego,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i § 4 k.p.k.

postanowił:

**wyłączyć sędziów Sądu Najwyższego Małgorzatę Bednarek i
Pawła Kołodziejskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn.
akt II KK 483/22.**

UZASADNIENIE

Obrońcy skazanego K. W. wnieśli kasację od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 10 marca 2022 r., sygn. akt VI Ka 248/21. Kasację do rozpoznania, zgodnie z kolejnością wpływu, przydzielono SSN Markowi Motukowi. Następnie, wobec wniosku skazanego o wyłączenie SSN Marka Motuka, sprawę przydzielono do referatu SSN Małgorzaty Bednarek. W dniu 28 czerwca 2023r. (k. 174) wydano zarządzenie o wyznaczeniu składu rozprawy kasacyjnej w osobach SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący), SSN Małgorzata Bednarek (sprawozdawca) i SSN Paweł Kołodziejski.

Pismem z dnia 30 czerwca 2023 r. (k. 188) oraz pismem z dnia 13 lipca 2023 r. (k. 195) skazany K.W. wniósł o wyłączenie od rozpoznania sprawy sędziów SSN Małgorzaty Bednarek i SSN Pawła Kołodziejskiego podkreślając, że nie zgadza się na rozpoznanie kasacji przez sędziów powołanych przez nową Krajową Radę Sądownictwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego K.W. jest zasadny.

Zgodnie z treścią art. 41 § 1 k.p.k. sędzia podlega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Z tego rodzaju sytuacją mamy do czynienia w rozpatrywanej sprawie.

Instytucja wyłączenia sędziego ma zapewnić realizację prawa do bezstronnego i obiektywnego sądu. Nie może budzić jednak wątpliwości, że ma ona również zagwarantować, aby w odbiorze zewnętrznym, tj. w odczuciu społecznym nie powstało przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd w sposób obiektywny i bezstronny. Tego rodzaju wątpliwości z pewnością nie służyłyby budowaniu zaufania do wymiaru sprawiedliwości, a pozory braku bezstronności mogłyby negatywnie rzutować na autorytet sądu. Ten aspekt sprawy również musi zostać wzięty pod uwagę.

Biorąc udział w rozpoznaniu przedmiotowej sprawy sędziowie Sądu Najwyższego Małgorzata Bednarek i Paweł Kołodziejski musieliby rozstrzygać co do podnoszonego w kasacji obrońcy drugiego skazanego adw. A. W., zarzutu wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. z uwagi na nienależytą obsadę Sądu Okręgowego, od wyroku którego wniesiono kasację, ponieważ w jego składzie zasiadała sędzia powołana na urząd sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, którą ukształtowano na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, samemu będąc powołanym na urząd sędziego Sądu Najwyższego w trybie kwestionowanej w kasacji procedury przed tym organem. Tym samym SSN Małgorzata Bednarek i SSN Paweł Kołodziejski wypowiadaliby się odnośnie do okoliczności, która i ich bezpośrednio dotyczy. Wypowiadanie się zaś co do tej kwestii przez SSN Małgorzatę Bednarek i SSN Pawła Kołodziejskiego, odnośnie do których złożono wnioski o wyłączenie powołując się na identyczne powody, w odbiorze zewnętrznym mogłoby zostać odebrane jako postąpienie nieutrwalające obrazu sądu jako działającego w warunkach bezstronności.

Kwestią wyłączenia sędziego w takiej sytuacji, tj. w układzie, gdy o zarzucie nienależytej obsady sądu spowodowanej wadliwością postępowania

nominacyjnego prowadzonego przed KRS ukształtowaną stosownie do przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. orzekać miałyby sędzia Sądu Najwyższego powołany na urząd w procedurze nominacyjnej ukształtowanej tą samą ustawą, Sąd Najwyższy zajmował się zaistniałą problematyką m.in. w sprawach: II KO 12/22 – postanowienie z dnia 17 marca 2022 r., IV KO 32/22 – postanowienie z dnia 28 kwietnia 2022 r. oraz V KB 6/22 – postanowienie z dnia 14 października 2022 r. Przytoczyć przede wszystkim jednak należy uchwałę składu 7 Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 (I KZP 2/22), w której podkreślono, że wniosek o wyłączenie ze składu sądu powszechnego osoby powołanej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego przez Prezydenta RP na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., nie może być rozpoznawany przez sąd mający w swoim składzie takiego sędziego; w przeciwnym razie dojdzie do sytuacji objętej zakazem *nemo iudex in causa sua*. Argumenty zawarte w uzasadnieniu tej uchwały w odniesieniu do tego dość oczywistego wniosku, *a minore ad maius* mają zastosowanie tym bardziej w przypadku, gdy owym sędzią rozpoznającym zarzuty kasacyjne, w tym wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., jest sędzia Sądu Najwyższego, co do którego aktualizują się te same zastrzeżenia.

Podzielając w pełni powołaną w tych orzeczeniach argumentację, należy stwierdzić, że w realiach rozpoznawanej sprawy udział wyznaczonych sędziów SSN Małgorzaty Bednarek i SSN Pawła Kołodziejewskiego w rozpoznaniu sprawy stanowiłby rażące naruszenie zakazu *nemo iudex in causa sua*, a ponadto mógłby realnie w konsekwencji prowadzić do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności i uznania, że taki skład orzekający w ogóle nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą, co mogłoby skutkować m.in. odpowiedzialnością odszkodowawczą Państwa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[as]

AG

